

Meiela mõtted

Võru linna 231. sünnipäeva puhul ilmuvad intervjuud inimestega, kes jagavad oma mõtteid ja vaateid lugejatega. Võrumaa Teataja reporter on ümber kehastunud tänavakunstnikuks, kes otsib üles põnevad kohad ning inimesed, keda kujutada, portreeteerida.

Jüri Pallo

Sügis Võru linnas astub oma kindlat rahulikku rada parkides ja tänavatel. Päevavalguse lühenemine, jahenevad vihmased ilmad, tugevnevad tujukad tuuled, mis puhuvad peagi viimsedki kuldsed lehed puudelt. See looduse paratamatus ei häiri meid, sest mõnusalt soojaks köetud kodud, majad, hooned pakuvad kaitset külma, tuule ning vihma eest. Mõnus valgus, kodusoojus, heatahtlikud inimesed meie ümber loovad hubasuse tunde, millele kõledal pimedal ajal toetuda.

Sündmused inimeste eluruumatus vahelduvad kiiresti. Praegu oleme tugevad, terved, kuid kahjuks võib ühe hetkega kõik muu-

tuda, siis vajame abi, tuge. Linnapildis on kõigile loodud oma kindel koht.

Intellektipuudega noorte sotsiaalse toimetuleku suurendamiseks on ellukutsutud MTÜ Toetuskeskus Meiela. Võru Järve kool hoolitseb erivajadustega noorte hariduse eest. Alates 2013. aastast on avatud Meiela töökeskus ning 2014. aastast pakutakse ka erihooldekande teenuseid, kogukonnas elamise võimalust.

Suures osas on kõik see võimalik tänu tublile Meiela meeskonnale, juhatajale ning kuuetele töötajale.

Võrumaa Teataja reporter kohtus inimestega, kes tutvustasid oma tööd Meiela tegevusjuhendajatena-saatjatena. Nad jagasid lühkesti oma mõtteid lugejatega:

„Minu tee Meiela noorteni tuli suure hingevalu ja leina kaudu ning nemad olid nagu palsam mu hingele. Alguses oligi nii, et ega mina neid aidanud, noored olid mulle hingeabiks.

Kui hommikuti töökeskuse uk-

sest sisse astum, on alati tore tunne. Ja kui veel noored jõuavad – nad on nii vahetud ja rõõmsad –, siis läheb tuju endal ka veel rõõmsamaks. Nad ei ole pahurad, isegi kui on eelmine päev olnud mingeid erimeelsusi töö korrektsuse osas. Kõige suurem rõõm on see, kui oled saanud kellelegi õpetada midagi uut või kui õpitu tuleb noortel eriti hästi välja.

Ma ise ei olnud enne keskusesse tööleasumist üldse kokku puutunud sellise käsitööga, mida seal tehakse. Nii on endalgi suur elevus õppida koos nendega kõike tegema.

Mis ma ikka rohkem oskan kohta, töö on tore, ja kui seda hingega teha, siis saab ka ise hingele head.

Hea sõbralik kollektiiv ja rõõmsad intellektipuudega noored. Seda tööd saavad teha ainult südamlilikud inimesed, kes hoolivad neist. Minule meeldib see töö ja ma teen seda südamest. Noortega on hea läbisaamine. Noored on toredad.

Seoses töökohavahetusega satusin eriliste inimeste juurde tööle ja olen väga rahul. Noorte inimes-

LINNAPILT 2015 (4.)

Pildil on (paremalt) Marika, Heli, Tiiu, Evelyn, ees on Ene.

Foto: JÜRI PALLO

te rõõmsameelsus ja siirus motiveerivad mind. Püüan neile oma tööga kasulik ja vajalik olla, et noored tunneksid end õnnelikena.

Ei võta seda tööna, vaid suhtlemisena eriliste inimestega. Kuna ei tea, mis ees ootab. Et tegelikult panevad nad mõtlema selle üle, kas meie ikka oleme need kõige targemad ja kas meil on alati õigus. Ja et millised võimalused on antud niini-

metatud normaalse mõistusega inimestele ja kuidas me need kasutamata jätame või väärali kasutame. Olen oma praeguse tööga rahul ja loodan palju uusi kogemusi juurde saada.”

Vestlus tõi välja isikuomadused, mis on hädavajalikud neile, kes puutuvad oma töös kokku erivajadustega inimestega. Kannatlikkus, püsivus, rahulikkus, ta-

sakaalukus, empaatiavõime, positiivne ellusuhtumine, tähelepanelikkus, enesekontroll on vaid mõned neist. Tegin omapoolse tähelepaneku. Ütleksin, et nimetatud omadusi saavad evida vaid elukogenud ja elutargad inimesed. Palju tervist, edu, õnne ning häid kor-daminekuid Meiela rahvale! Tegin mälestuseks pildi oma tööle pühendunud inimestest.